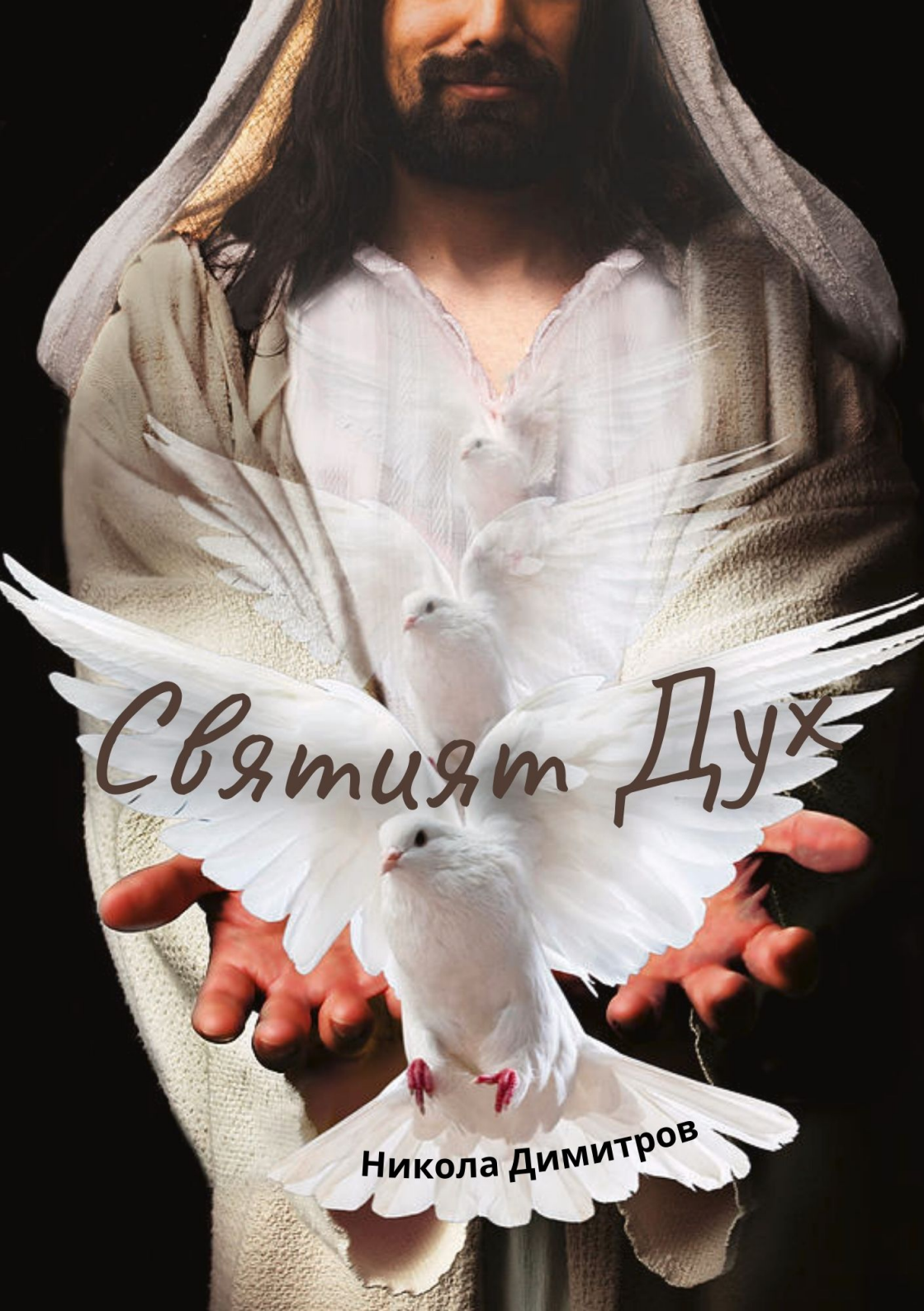

Святият Дух

Никола Димитров

Святият Дух

Преди години гледахме различни харизматични проповедници, изцелители и учители, които като служеха, изглеждаше че Святият Дух се движи много мощно.

Захласвахме се и искахме да им подражаваме и го правехме, с думи, с действия, с хъс. Като някаква формула: „Направи така или кажи това и ще се получи еди кое си“. Казвахме думите, правихме действията, молихме се на Святия Дух.

По-късно, обаче, започнахме да осъзнаваме, че Святият Дух не е просто харизма и на мен поне ми беше нужна малко теология, за да разбера, че Святият Дух е:

- Онази невероятна част от Троицата.
- Носителят на Божествения живот (Духът на живота, животворящият Дух).
- Връзката на любовта (любовта на Бога е излята в сърцето ни чрез Святия Дух).
- Благодатта на Божието Саморазкриване и общение (Общението на Святия Дух).
- Присъствието, лицето, изразът на Троицата пред света.

- За Исус се казва, в Лука 10:21, че се възрадва в Святия Дух и благодари на Отец.

Самата Троица е вечното, несътворено, необятно единство на трите лица на Бога. Бог е триединно общение в любовта. Самата същност на Бога е релационна, облечена в любов и изпълнена с преливащ живот. В същото време тя е мистерия, тайнство в свързаност.

Какво е личност?

Днес, когато говорим за някоя личност, ние я свързваме с независимост, с правата на личността, с автономност. В Библията не присъства думата **личност** що се отнася до Бога. В Старият завет се говори за Божието **лице**, Което ни осиява, озарява и просветлява. Новият завет превежда думата **лице** с гръцката дума **ипостас**, но по-късно в Гръцкия език се появява и друга дума - **просопон**, което значи **маска**, а по-късно латинците я превеждат с думата **персона**, от която идва нашата дума за личност, но в Библията **личност** не се дефинира като независим индивид. Да, всяко от лицата, всеки от ипостасите на Бога има Своята отличителна

идентичност, но всеки един е свързан с другите двама в ненарушимо взаимоотношение на любов, от което произтича живот, сила, слава и благодат към цялото творение.

Духът и делата Му

Когато говорим за творението, преди Бог да каже: „*Да бъде светлина*“, Духът на Бога се носеше над целия хаос и Той обърна хаоса в невероятна хармония - космос от закони и порядки, които вече толкова години не могат да бъдат нарушени. Книгата Битие свързва Святия Дух със силата на живота - дори човекът беше купчина пръст докато не влезе дух в него и той не стана жива душа. Исус нарече Духът „*живототворящ Дух*“ в Йоан 6:63. Духът се носи над водите и до днес (водите като преобраз на народите), като квачка, която иска да събере пиленцата си под крилете си. Дори един от историческите символи на вярата нарича Духът – „*Господ и животворящ*“.

Действието на Духа се вижда в цялата история на човечеството и затова Святият Дух е толкова жизнено важен за разбиране, в контекста на Троицата, творението,

грехопадението, изкуплението, делото на Христос, Църквата и Царството.

Ние казваме, че Светият Дух е третата личност в Троицата, но от гледна точка на преживяване на Бога, Светият Дух е Този, чрез Когото ние преживяваме и Отец и Сина. Чрез Светия Дух ние преживяваме топлината на Божиата любов и огънят, който гори в сърцата ни за Него. Чрез Светият Дух ние черпим от кладенеца на живата вода. Ефесяни 2:18 казва, че чрез Светия Дух ние получаваме достъп до Отец. Светият Дух издирва Божиите дълбочини и дълбочините на нашето духовно естество и прави връзката - Той е духовното лепило, което ни споява с Бога. Духът на Бога свидетелства и за Исус.

Светият Дух обръща Божието лице към нас. Той притегля и нас към Бога, за да имаме лично взаимоотношение с Него. Още от сътворението, Бог винаги е искал да влезе в завет със Своите хора. Много теолози говорят за Бога единствено в контекста на това, че Той е владетел, господар, цар, управляващ, съдещ, колещ и бесещ, но главната идея на Бога винаги е била да сътвори същества, които да приемат и да отразяват любовта между Троицата, а от там и живота, благодатта и силата на Троицата към света. Всяко едно от

тези същества ще има своята отличителна идентичност, но най-вече то ще бъде във взаимоотношение с останалите същества, така както Бог е взаимоотношение в Троицата.

Да, но човекът избра да съгреши, да отхвърли тази покана, да пренебрегне Божията любов и да върви в своите си пътища. И Бог трябваше да го върне при Себе Си някак. Как? Като изпрати Себе Си в лицето на Сина Си. Исус беше Божият Син - да (Емануил, Бог с нас), но Той също така беше Христос (Помазаникът) чрез силата на Святия Дух. В Деяния 10:38 се разказва как Бог помаза Исус от Назарет със Святия Дух и със сила и как Той обикаляше, вършеше благодения и изцеляваше всички опресирани от дявола.

Помазването на Исус с Духа е жизнено важна основа за разбирането на цялото дело на Исус. Святият Дух е активна част от всичко, което Исус беше и вършеше. Сам Исус разпозна това, като се изправи за пръв път в синагогата в Лука 4:18 и каза: *„Духът на Господа е върху Мене, защото Ме е помазал да проповядвам, да изцелявам, да освобождавам и да прокламирам времето на Господното благоволение“*. Йоан свидетелства за Исус в Йоан 3:34 като каза, че Бог Му е дал Духа без мяра.

Както теологически се пренебрегва Святият Дух като Творец в творението, така се пренебрегва и като помазващ Исус, за да може Исус да бъде Христос и да извърши мисията Си на Земята. Исус дойде като човек, съблече божествеността Си - преживя **кенозис** и да - пълнотата на Божеството обитаваше в него в телесна форма, но също така Той беше зависим от Святия Дух и от Отец, за да говори и върши всичко, което виждаше и чуваше Отец да говори и върши, чрез Святия Дух. Делото на изкуплението не беше просто Исус, а Троицата работеща в абсолютно партньорство и симбиоза. За Исус като човек се казва, че израстваше в мъдрост, ръст и благоволение пред Бога и човеците. Исус беше изцяло зависим от Духа, преживявайки в пълнота какво е да си човек.

Всъщност, като се замислим, Исус беше:

- заченат от Духа,
- помазан от Духа,
- кръстен в Духа,
- изпратен от Духа в пустинята,
- воден от Духа и
- възкресен от Духа.

Ириней говори за Исус и Святия Дух като двете ръце на Бог Отец, чрез които Той извършва

мисията Си на Земята. Исус вършеше всичко чрез Духа. Духът пък свидетелстваше за Исус. Исус изпрати Святия Дух при учениците. Духът издигна и прослави Исус в живота им. Духът кръсти Исус в Себе Си и после Исус кръщаваше с Духа.

Духът и спасението

Докато Исус служи на Земята, едно от нещата, което винаги учудваше хората беше това, че Той - обикновен човек - можеше да върши всичко това и всички достигаха до извода, че Той не беше като книжниците и фарисеите, защото върху Него имаше необичайна сила и помазание. На Кого беше това помазание? На Святия Дух.

Резултатът е, че Исус извърши спасение за нас, чрез Святия Дух, като стана вторият Адам - нашият представител и първият плод на новото творение и чрез Духа ние ставаме участници на Божественото естество в контекста на това ново творение. Книгата Евреи 9:14 казва, че Исус принесе Себе Си чрез вечния Дух, на Кръста. Исус стана човек, за да може да издигне човека на едно ново ниво, където силата на греха, смъртта и ада са победени и където ние сега можем да станем

богоподобни в Него. Божественото естество се свързва с човешкото естество, чрез Духа на осиновление, чрез Когото ние викаме: „Абба, *Татко*“.

Нека погледнем спасението не с легалистични и правни термини, а през очите на Святия Дух. За дълго време се е проповядвало, че резултатът от Кръста на Исус е бил, че преди сме били виновни пред Бога, а сега сме невинни пред Бога, понеже Той не вижда греха ни през кръвта на Исус. Преди сме били грешници, сега сме праведници. Това е супер, но нека видим спасението най-вече като:

- отворена врата отново да бъдем във взаимоотношение с Бога, чрез Святия Дух.
- възможност да преживеем и бъдем проводници на Божията любов.
- покана за пълна трансформация, за да бъдем *четвъртият* в Троицата.
- нова реалност - Бог да бъде в нас и ние в Него; Той да ни бъде обиталище и ние да Му бъдем храм.
- предизвикателство да достигнем теозата.
- възможност да бъдем богоподобни в естество и характер.

Святият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии синове и дъщери. Святият Дух

ни носи мир и ни прави посланици на помирението - Той е гълъбът, Който кацна на рамото на Исус и сега е на рамото на Църквата.

Святият Дух и Църквата

Каква прекрасна мисъл! Църквата е новата Божия раса на Земята - Божията койнония - общението на светиите.

Това, което Святият Дух започна в, с и чрез Исус, сега Той продължава в, с и чрез Църквата. Апостолите казаха: *„Видя се добре на Святия Дух и на нас“*. Казва се: *„Духът на Исус им забрани. Духът на Исус ги изпрати. Духът свидетелстваше чрез тях“*.

Духът присъстваше при раждането на Църквата, понеже Исус каза на учениците: *„Чакайте обещанието на Отец и когато Святият Дух дойде върху вас, вие ще се изпълните със сила и ще Ми бъдете свидетели“*. Църквата е зависима от Духа така, както Синът беше зависим от Духа. Ние също сме синове и дъщери на Бога и моделът е същият.

Първото нещо, което възкръсналият Господ Исус направи в Йоан 20:21-22 беше да вдъхне Святия Дух върху учениците. Това беше доказателството, че ефективността на Църквата щеше да бъде възможна единствено от връзката ѝ със Святия Дух, а не от чалъмите, формулите, триковете, богатството, славата, влиянието, връзките или каквото и да е било друго нещо.

Църквата не е само разширение на възплътения Исус, а и на Помазаникът Христос. Исус беше прототипът, коренът, пънчето, израстъкът, основата, краеъгълния камък на Църквата, но Църквата получи и свое собствено кръщение от Святия Дух, както Исус го получи. Духът водеше Исус във взаимоотношение с Отец и Го овластяваше за мисията Му и сега същият Свят Дух призовава Църквата към взаимоотношение с Троицата, като ѝ дава сила да изпълни своята мисия. Еклесиологията на Духа се основава не толкова на колко многочислена ще бъде Църквата, а на това колко от силата на Духа Църквата ще позволи да мине през нея:

1 Коринтяни 2:4-5 *„Не дойдох с изящни думи на мъдрост сред вас, а със свидетелството и демонстрацията на Духа и силата на Бога“.*

Римляни 15:18-19 „Защото не бих се осмелил да говоря за нещо, освен онова, което Христос е извършил чрез мене, за да приведе езичниците в покорност на вярата чрез моето слово и дело, със силата на знамения и чудеса, със силата на Святия Дух Божий, така че от Йерусалим и околностите му, дори до Илирик, напълно съм проповядвал Христовото благовестие.“

Евреи 2:1-4 „Затова ние сме длъжни да внимаваме повече в това, което сме чули, да не би да го изгубим някога. Защото ако словото, изговорено чрез ангели, стана твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, то как ще се избавим ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение, което, отначало прогласено от Господа, се потвърди между нас от тези, които бяха го чули; като му свидетелстваше и Бог чрез знамения и чудеса, чрез разни велики дела и чрез раздаване даровете на Святия Дух по волята Си?“

Църквата е извикана от Бога да Му се покланя как? В Дух и в истина. Всеки се прави, че говори истината, но тя няма особена стойност,

ако го няма Духа в нея. Само Духът може да каже истината без да смачка, нарани, обиди или унищожи.

Духът извиква, призовава, помазва и изпраща Божиите служители. Вижте какво пише в Деяния 20:28 *„Бъдете бдителни за себе си и за цялото стадо, в което **Святият Дух** ви е поставил епископи, да пасете църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв.“*

Ние отговаряме пред Святия Дух - Онзи, за Когото Исус каза: *„Ако похулите Сина, може и да ви бъде простено, но ако похулите Святия Дух...“* Всеки сам да си вади изводите, не искам дори да тълкувам този стих.

Какво да кажем за **дарбите на Духа**? Никой не може да пророкува, да говори на езици, да тълкува, да придобива свръхестествено знание и мъдрост, да разпознава духовете, да ходи във вяра, да изцелява или да върши чудеса и знамения без Святия Дух.

Какво да кажем за **плода на Духа**? Никой не може да ходи в любов, радост, мир, вяра, дълготърпение, благодат, милосърдие, кротост, себеобуздание без Святия Дух.

Силата на Святия Дух е дадена на църквата, за да може тя да последва пътя на Исус - пътя на саможертвената и себе-раздаваща се любов. Както Синът разкрива Лицето на Отец и както Духът разкрива Лицето на Исус, така и Църквата е призвана да разкрие Лицето на Святия Дух. Колкото повече Църквата израства в мъдрост, духовен ръст и благоволение пред Бога и човеците, толкова повече Лицето - ипостасът на Духа ще се виждат в и чрез Църквата. Павел не каза ли в 1 Коринтяни 3:16: „*Не знаете ли, че вие (Църквата) сте Божия храм и **Божият Дух** обитава във вас?*“

И накрая, след като видяхме Духа в Троицата преди творението, след това видяхме Духът в творението, след това видяхме Духът в Изкуплението и спасението в, на и чрез Исус, след което видяхме Духа в Църквата и нейната мисия, остава да видим, че и Божието Царство не е възможно без Духа, защото Божието Царство не е ядене и пиене, а правда мир и радост в **Святия Дух** - Римляни 14:17.

Божие обещание е, че малкото камъче, което се отчупи не с човешка ръка от небето и слезе на Земята при първото идване на Исус, ще расте и расте, докато изпълни цялата Земя, както водите покриват морето и Божието царство ще обърне всяко коляно, народ, етнос,

език, за да изповядат, че Исус е Господ, понеже никой не може дори да нарече Исус - Господ без Святия Дух. Бог ще бъде всичко във всеки и всичко и ще събере всичко в Себе Си, поради Исус и чрез Святия Дух.

Това е моята теология на Духа, която ми помага да обичам Бога, да бъда близко до Него и да поставям всичко в правилната перспектива дотолкова, доколкото разбирам Бога на този етап на развитието си, на който съм.

Бог да ви благослови!